

Kontrollen vil således kunne ske på grundlag af specielle udtræk fra GLR/CHR, som udarbejdes målrettet til denne kontrol. Det forudsættes ikke, at der skal ske en systematisk kontrol af samtlige husdyrbrug, idet en stor del af disse fortsat vil være omfattet af overgangsreglerne, men at kontrollen vil ske ved en stikprøvekontrol, hvor bedrifterne udvælges på baggrund af de nævnte lister – eventuelt sammenholdt med oplysninger om udvidelser og nyetableringer af husdyrhold.

Kontrolfunktionen vil også med fordel kunne ske via jordbrugskommissionernes direkte forbindelse til registrene, jf. afsnit 5 i de almindelige bemærkninger.

Kontrollen vil kunne ske i et samarbejde med Plantedirektoratet, som bl.a. varetager kontrollen med overholdelsen af harmonireglerne og reglerne om gødningsanvendelse.

Til nr. 6

Efter de gældende bestemmelser i § 7 a, stk. 1, skal jorderne til en landbrugsejendom udnyttes på forsvarlig jordbrugsmæssig måde i det omfang, de er egnede hertil. Bestemmelserne er dog ikke til hinder for ekstensive, miljøvenlige driftsformer, eller at jorderne i en periode henligger helt ubenyttede, f.eks. ved aftaler om udtagning af landbrugsjorder (braklægning og naturpleje mm.).

Det foreslås, at denne fravigelse af dyrkningspligten i § 7 a, stk. 1, præciseres i § 7 a, stk. 2, samtidig med, at det tilkendegives, at ejeren uden tilladelse efter § 7 a, stk. 4, kan udtage landbrugsjorder til etablering af våde enge og lignende.

Forslaget har bl.a. sammenhæng med, at det – som nævnt under de almindelige bemærkninger til lovforslaget – ved Vandmiljøplan II er besluttet, at der skal gennemføres projekter til etablering af våde enge og lignende.

Den foreslåede bestemmelse omfatter også andre landbrug/miljøprojekter, hvor der f.eks. fastsættes dyrkningsrestriktioner, herunder forbud mod tilførsel af gødning og/eller pesticider, med henblik på beskyttelse af drikkevandsressourcer.

Til nr. 7

Reglerne om samdrift af landbrugsejendomme i lovens § 9 omfatter situationer, hvor to eller flere landbrugsejendomme eller dele af landbrugsejendomme drives sammen som en landbrugsbedrift med en fælles driftsleder.

Efter de gældende regler kan landbrugsejendomme, der tilhører samme ejer, og landbrugsejendomme, der forpagtes, drives sammen, hvis afstanden mellem jorderne ikke overstiger 10 km, og antallet af ejendomme i samdriften ikke overstiger 5. Afstandsgrænsen kan

dog som hovedregel fraviges indtil 25 km. Begrænsningen i antal ejendomme gælder ikke, hvis der er behov for arealet for at skabe harmoni i bedriften mellem besætning og jordtilliggende. En af de 5 ejendomme kan erstattes af flere ejendomme eller dele af ejendomme, som tilsammen ikke overstiger 30 ha (»puljereglen«).

Reglerne om forpagtning er således noget mere lempelige end reglerne om erhvervelse af landbrugsejendomme. Ved samdrift og forpagtning kan der typisk etableres noget større bedrifter, end det er tilfældet ved ejendomme, der ejes og drives sammen.

En *landbrugsbedrift* kan bestå af en eller flere landbrugsejendomme, der ejes og drives sammen af samme fysiske eller juridiske person. I bedriften kan også indgå ejendomme eller arealer uden landbrugspligt. Derudover kan der i bedriftens areal indgå tilforpagtede arealer, medens bortforpagtede arealer ikke betragtes som hørende til bedriften. Arealer, som den pågældende har en vis brugsret til, f.eks. gylleaftaler eller pasningsaftaler, betragtes heller ikke som en del af bedriften.

En landbrugsbedrift er således den driftsøkonomiske enhed i landbruget, medens begrebet en landbrugsejendom er det ejendomsretlige begreb, der er knyttet til noteringen i matriklen og tingbogen.

Forskellen mellem begreberne en landbrugsejendom og en landbrugsbedrift kan illustreres ved, at der i 1997 var ca. 141.000 landbrugsejendomme i Danmark, medens der kun var ca. 61.000 landbrugsbedrifter.

Samdrift af landbrugsejendomme betragtes – bl.a. på baggrund af byggeklodsprincippet – som en fleksibel strukturtilpasning, idet de enkelte ejendomme ved ejerskifte eller ophør af en forpagtningsaftale på ny kan drives som selvstændige brug.

Reglerne har imidlertid givet anledning til en vis kritik. Der har således været kritik af, at det normalt har været muligt at få tilladelse til at forpagte arealer, der lå i en afstand på op til 25 km fra driftslederens bopæl. Der har også været kritik af antalsreglen ved forpagtning, idet reglen bl.a. begrænser bedrifter, som forpagter flere mindre arealer fra forskellige ejendomme, medens den ikke begrænser størrelsen af de samlede jorder, når bedriften omfatter indtil 5 ejendomme. Det kan bl.a. være et problem i områder, hvor der er mange ejere af mindre fritidslandbrug, der ønsker at bortforpagte deres jorder.

Forslag til nye regler

På baggrund heraf foreslås det, at afstandsgrænsen i § 9, stk. 1, fastsættes til 15 km, og at der kun skal